

استافیلوکوکهای اورئوس (طلایی) مقاوم به متی‌سیلین Methicillin-Resistant Staphylococcus Aureus (MRSA)

باکتری استافیلوکوک اورئوس (طلایی) مقاوم به متی‌سیلین چیست؟

استافیلوکوک اورئوس یا به اختصار SA یک نوع باکتری است که در بینی یا بر روی پوست بدن سه نفر از هر ده فرد سالم یافت می‌شود. بسیاری از مردم نمی‌دانند که ناقل باکتری SA هستند.

اگر که این باکتری‌ها در بینی یا بر سطح پوست شما باشند، به طور معمول آسیبی به شما نمی‌رسانند. اما اگر SA وارد پوست شما شود، می‌تواند عفونت‌های گوناگونی از جمله عفونت پوست و زخم ایجاد نماید. برخی اوقات، SA ممکن است عفونت‌های شدیدی در خون، شش‌ها یا سایر بافت‌های بدن ایجاد نماید.

استافیلوکوک آرنوس یا طلایی، مقاوم به متی‌سیلین (مرسا) گونه‌ای SA است که در برابر برخی از آنتی‌بیوتیک‌هایی که برای درمان عفونت SA استفاده می‌شوند مقاوم شده‌اند. این مشکل زمانی تنها در بیمارستان‌ها دیده می‌شد، اما اکنون انواع جدیدی از SA (MRSA اجتماعی) حدود یک پنجم عفونت‌های SA در جامعه را تشکیل می‌دهند.

چرا باکتری‌های MRSA موجب نگرانی هستند؟

افرادی که ناقل MRSA هستند در معرض خطر بیشتری برای عفونت‌های جدی نیستند. اما اگر MRSA باعث عفونت در این افراد شود، درمان آن به دلیل مقاومت در برابر آنتی‌بیوتیک‌های معمولی، دشوارتر خواهد بود. خوشبختانه گونه‌های اجتماعی MRSA در مقایسه با گونه‌های بیمارستانی به انواع بیشتری از آنتی‌بیوتیک‌ها پاسخ مثبت نشان می‌دهند، هرچند درمان هر دوی آنها ممکن است دشوار باشد.

باکتری‌های MRSA چگونه شیوع پیدا می‌کنند؟

از آنجا که باکتری SA می‌تواند بر سطح پوست زندگی کند، متداول ترین راه سرایت MRSA از یک فرد به فرد دیگر از طریق تماس مستقیم است، مخصوصاً اگر فرد دچار عفونت پوستی یا زخم باشد. باکتری همچنین ممکن است از طریق به اشتراک گذاشتن حوله، وسایل خواب یا سایر وسایل فرد آلوده به عفونت SA منتشر شود.

برای کسانی که احتمال دارد ناقل MRSA باشند، شستن مرتب دست‌ها می‌تواند شمار باکتری‌های موجود بر روی پوست و احتمال ایجاد عفونت توسط آنها را کاهش دهد.

اگر شما به MRSA آلوده هستید، می‌توانید با پوشاندن زخم‌ها، شستن مرتب دست‌ها و عدم استفاده مشترک از لوازم شخصی مانند حوله، لیف حمام، تیغ، لباس، یا یونیفورم‌هایی که امکان دارد با زخم یا باند زخم در تماس بوده باشند، از سرایت این باکتری‌ها پیشگیری کنید.

برای آگاهی بیشتر در باره شستن دست‌ها، این پرونده آگاهی‌رسانی را ببینید: [HealthLinkBC File #85](#)
شستن دست‌ها: به جلوگیری از شیوع آلودگی‌ها کمک کنید.

تا چه حد احتمال آلودگی به باکتری‌های MRSA وجود دارد؟

باکتری‌های MRSA امروزه تا ۱۷٪ استافیلوکوکهای آرنوس را تشکیل می‌دهند، و در حدود ۵٪ از مردم یافت می‌شوند. بیشتر این افراد هیچ علائمی حاکی از آلودگی به ویروس از خود بروز نمی‌دهند.

در بیمارستان‌ها، که آلودگی به MRSA شدیدتر است، تدبیرهای احتیاطی خاصی به کار گرفته می‌شود تا از گسترش MRSA جلوگیری شود.

آیا باید آزمایش ابتلای به MRSA بدهم؟

افراد سالم نیازی به آزمایش آلودگی به MRSA ندارند زیرا خطر آلودگی آنها بسیار اندک است.

احتمال آلودگی من به MRSA تا چه اندازه است؟

اگر سالم باشید، احتمال آلودگی شما به MRSA بسیار اندک است. پزشک شما احتمالاً هنگامی احتمال MRSA را بررسی خواهد کرد که آلودگی SA معمولی مانند آبسه پوستی یا دمل چرکی داشته باشید. اگر به مدت طولانی و مکرر یا مفرط آنتی‌بیوتیک مصرف کرده باشید، در معرض خطر بیشتری هستید. همچنین اگر تحت مراقبت شدید پزشکی یا جراحی بوده‌اید، به ویژه در بیمارستان‌هایی که قبلاً مواردی از MRSA وجود داشته

است، احتمال خطر بیشتری وجود دارد. معتادان تزریقی و کسانی که مبتلا به بیماریهای درازمدت هستند نیز در معرض خطر بیشتری هستند.

عفونت به MRSA چه مدت طول می کشد؟

افراد سالم ممکن است این باکتریها را در بینی، بر روی پوست یا در زخمهایی که خوب نمی شوند، برای هفته ها یا حتی سالها حمل کنند. کسانی که باکتریهای MRSA را حمل می کنند، گاهی می توانند آن را از بدن خود دفع کنند، اما امکان دارد که عفونت دوباره برگردد، به ویژه برای کسانی که آنتی بیوتیک مصرف می کنند.

عفونت به MRSA چگونه درمان می شود؟

اگر باکتری MRSA را در بینی یا بر پوست خود حمل می کنید ولی سالمید، نیازی به درمان ندارید و می توانید به فعالیت های عادی خود ادامه دهید. هر چند خطری از ناحیه شما متوجه خانواده، همکاران یا جامعه نیست، اما مهم است که دستهایتان را به طور مرتب با صابون و آب بشویید. استفاده از محلول ضد عفونی کننده دست می تواند از گسترش MRSA در موارد تماس با سطوح مختلف پیشگیری کند. نیازی نیست که به اطلاع محل کار، مدرسه یا مهد کودک محل رفت و آمدتان برسانید که حامل MRSA هستید.

آلودگی خفیف پوستی را می توان با کمپرس آب گرم یا اگر پوست آبدسته شده باشد، با خارج کردن چرک درمان کرد. در صورت نیاز، پزشک شما برایتان آنتی بیوتیک تجویز خواهد کرد.

چگونه می توانم از آلودگی به MRSA جلوگیری کنم؟

واکسنی برای حفاظت در برابر MRSA وجود ندارد. مهمترین کاری که می توانید بکنید این است که قبل از خوردن، آشامیدن، سیگار کشیدن یا به کار بردن لوازم بهداشتی و مراقبت های شخصی، لمس کردن صورت، بینی و چشم ها و نیز پس از رفتن به توالت، دستهایتان را

بشوید. با استفاده از آب گرم و صابون، دست کم ۲۰ ثانیه دستهایتان را به خوبی بشوید (برای کمک به کودکان در شستن دست ها به مدت کافی آهنگ الفبا را برای آنها بخوانید). دستهایتان را با حوله کاغذی خشک کنید. اگر آب و صابون در دسترس نباشد، از محلول ضد عفونی کننده دست استفاده کنید. اگر دستهایتان به طور جدی و آشکار کثیف نباشند، محلول ضد عفونی کننده دست برای تمیز کردن آنها کافی است.

برخی از باکتریها می توانند روزها یا حتی ماهها بر روی سطوحی مانند نرده، شیر آب، و دستگیره باقی بمانند. نظافت مرتب این سطوح با استفاده از شوینده های معمول خانگی نیز می تواند به کاهش گسترش باکتریها کمک کند. باکتریهای MRSA اجتماعی ممکن است از طریق استفاده مشترک از حوله یا لباس یا لوازم ورزشی که در تماس با پوست هستند، نیز گسترش یابند. بهتر است که بازیکنان تیم های ورزشی تا حد امکان از لباس ورزشی و زانوبند، مچ بند یا بازوبندهای مخصوص خود استفاده نمایند.

برای پیشگیری از گسترش MRSA در بیمارستانها چه اقداماتی انجام می شود؟

اگر از بیمارستان دیدن می کنید، باید از مقررات بیمارستان پیروی کنید تا از گسترش MRSA پیشگیری شود. این مقررات شامل شستن دستها با استفاده از ضد عفونی کننده دست هنگام ورود و خروج از بیمارستان و همچنین هنگام خروج از اتاق بیمار می شود.

اگر احتمال آلودگی شما به MRSA وجود دارد و قرار است که در بیمارستان پذیرفته شوید، بسیار مهم است که موضوع را به کارکنان پذیرش بیمارستان اطلاع دهید. کارکنان تدبیرهای احتیاطی لازم را به عمل خواهد آمد تا از بیماران دیگر و کارکنان بیمارستان در برابر آلودگی به MRSA محافظت کنند.

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority